

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/31/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125012409
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2125012409.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Juraja Dziaka, vo väzobnej trestnej veci obžalovaného: A. B., nar. XX.XX.XXXX, hlásený trvalý pobyt obec A., pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, sčasti dokonaný a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, pokračovací prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona, pokračovací prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Trestného zákona, sčasti dokonaný a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 25. novembra 2025, sp.zn.2T/42/2025 na verejnom zasadnutí konanom dňa 31.marca 2026 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného A. B., nar.XX.XX.XXXX v C., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného A. B. za vinného v bode 1/, 2/, 3/, 4/, 5/ a 6/ z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, sčasti dokonaný a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona (bod 3/), v bode 3/, 4/ a 5/ z pokračovacieho prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona, v bode 2/ a 3/ z pokračovacieho prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Trestného zákona, sčasti dokonaný a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona (bod 3/), a v bode 6/ z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, na tom skutkovom základe,

že

bod 1/

v čase od 05:10 hod. do 06:30 hod. 24. februára 2025 v D. na ulici E. číslo XXX/XX, vošiel bez použitia násillia neoprávnenne do novostavby bytového komplexu, kde vyhladal a vzal 1 kus vysávač značky HILTI VC 40M-X s hadicou, 1 kus brúska značky HILTI DVS 225 s puzdrom, 2 kusy chodúle, 1 kus akumulátorové vŕtacie kladivo značky HILTI TE 6-A22, 1 kus odsávač prachu značky HILTI TE DRS-6-A, 1 kus akumulátorový skrutkovač značky HILTI SD 5000-22 s nabíjačkou, 1 kus laserový merač značky HILTI PM 30-MG s trojnožkou a nabíjačkou, 1 kus akumulátorový skrutkovač značky HILTI SD 5000-A22 s nabíjačkou, 1 kus akumulátorový skrutkovač značky HILTI SD 5000 s nabíjačkou, 1 kus akumulátorová priamočiara píla značky HILTI SR 2-A12, 1 kus akumulátorová ručná okružná píla SC 4MR-22, 1 kus akumulátorový vsazovací stroj značky HILTI BX 3-22 a 8 kusov plastových kufrov HILTI, ktoré si odniesol so sebou, čím spoločnosti SADRO BORI, s.r.o., so sídlom Trnava, Zelenečská 5955/107, spôsobil škodu krádežou uvedených vecí vo výške najmenej 6 260,- eur,

bod 2/

v čase od 02:26 hod. do 02:48 hod. 24. februára 2025 v D. na ulici F. C., vošiel bez použitia násilia neoprávnene do bytového domu číslo X, tam bez použitia násilia vošiel do spoločných pivničných priestorov, kde zatiaľ presne neustáleným predmetom a spôsobom vylomil tri dosky z paletových dverí pivničnej kobky, takto vytvoreným otvorom vošiel do vnútra tejto kobky, kde vzal elektrickú kolobežku značky Ninebot SCOOTER ELETRIC C2 PRO/AA.10.04.020013 SEGWAY NINEBOT, čierno-modrej farby, ktorú si odniesol so sebou, čím majiteľke kolobežky G. B. spôsobil škodu krádežou vo výške 180,- eur a majiteľovi pivničnej kobky F. H. nespôsobil žiadnu škodu,

bod 3/

v čase od 21:00 hod. 28. februára 2025 do 07:30 hod 1. marca 2025 v obci F.:

- páčením s presne nezisteným predmetom v oblasti zámku poškodil vchodové dvere bytovému domu č. XXX tak, že tieto následne použitím tlaku vytlačil a otvoril, vošiel do vnútorných priestoroch, kde v suteréne vyhľadal a z chladničky vzal 1 kus plechovky 0,5 l piva Krušovice,
- páčením s presne nezisteným predmetom v oblasti zámku sa pokúsil otvoriť vchodové dvere bytového domu č. XXX, ktoré napriek poškodeniu neotvoril, následkom čoho z tohto miesta odišiel,
- pri bytovom dome č. XXX páčením s presne nezisteným predmetom v oblasti zámku sa pokúsil otvoriť dvere garáže, ktoré napriek poškodeniu neotvoril, následkom čoho z tohto miesta odišiel,
- páčením s presne nezisteným predmetom v oblasti zámku sa pokúsil otvoriť vchodové dvere šatní pri futbalovom ihrisku, ktoré napriek poškodeniu neotvoril, pričom do vnútra sa mu nepodarilo vniknúť ani po rozbití 3 kusov sklobetónových kociek, následkom čoho z tohto miesta odišiel, čím
- vlastníkom bytového domu č. XXX, zastúpených správcom I. J., poškodením vchodových dverí domu spôsobil škodu vo výške najmenej 550,- eur,
- vlastníkom bytového domu č. XXX, zastúpených správcom K. L., poškodením vchodových dverí domu spôsobil škodu vo výške najmenej 550,- eur,
- majiteľke garáže pri bytovom dome č. XXX J. C. poškodením vchodových dverí garáže spôsobil škodu vo výške najmenej 1 200,- eur,
- vlastníkovi šatní pri futbalovom ihrisku obci F. poškodením vchodových dverí šatne a rozbitím troch kusov sklobetónových kociek spôsobil škodu vo výške najmenej 11,70 eura

a krádežou 1 kusu plechovky 0,5 l piva Krušovice jeho vlastníkovi J. M. spôsobil škodu vo výške najmenej 0,87 eura,

bod 4/

v presne nezistenom čase okolo 04:00 hod. 2. marca 2025 v D. na ulici N., doposiaľ nezisteným spôsobom prekonal uzatvorenie okna pivničných priestorov dlhodobo neobývaného rodinného domu v rekonštrukcii s číslom XX, toto otvoril a vošiel neoprávnene do priestorov pivnice, z ktorej vzal najmenej kľúč zavesený na stene pivnice, následne nezisteným spôsobom a predmetom vypáčil dvere vedúce z pivničných priestorov späť von z rodinného domu, po čom si následne za použitia vzatého kľúča otvoril vstupné dvere vedúce do vnútorných priestorov predmetného rodinného domu, odkiaľ odcudzil 1 kus čierna taška YATO, 1 kus vŕtačka AEG, 1 kus zásobník skrutiek HILTI SMD-57 so skrutkovačom HILTI SD 5000, 1 kus uhlová brúska Makita 125 GA 5030R s rezným kotúčom Distar, 1 kus miešadlo M6600 červenej farby, 1 kus karbobrúska značky DeWALT, 1 kus elektrická brúska Makita 115 GA 4530 R, 1 kus vŕtačka HR 2630 T s kufríkom Makita, 1 kus čierna taška značky STORCH s respirátorom, 1 kus uťahovačka značky Bosch, 1 kus červený merač UT203R, 1 kus karbobrúska značky Metabo, čím majiteľovi nehnuteľnosti a vecí spoločnosti Spectrum Group, a. s., IČO 50 967 932, spôsobil škodu krádežou vo výške 190,- eur a škodu poškodením vo výške 211,98 eura, O. P. škodu krádežou jemu patriacich vecí vo výške najmenej 380,- eur a F. N. škodu krádežou jemu patriacich vecí vo výške najmenej 80,- eur,

bod 5/

v presne nezistenom čase od 18:15 hod. 2. marca 2025 do 08:00 hod. 3. marca 2025 v D. na ulici P. číslo XX, prekonaním 1,82 m vysokého oplotenia pozemku neobývateľného rodinného domu v rekonštrukcii, vošiel neoprávnene na pozemok pri tomto dome, tam páčením so zatiaľ presne nezisteným predmetom poškodil zámok zadných vchodových dverí, ktoré týmto otvoril, cez tieto vošiel do vnútra tohto domu, kde vyhľadal a vzal 1 ks multifunkčný merač značky Metex M-363 OU, 1 kus okružná píla značky Filedmann zelenej farby, 1 kus priamočiara píla značky Deko DKJ5S8OQ, 1 kus elektrický skrutkovač značky Makita DDF482, 1 kus elektrický hoblík značky Parkside PTSS 1200 D2, 1 kus nabíjačka a baterka značky

Makita, 1 kus adaptér značky Fieldmann FDUZ 50000, 1 kus uhlová brúska značky Bosch GWS 20-230 H Profesional, 1 kus kufrík obsahujúci brúsne kotúče s nastavcom značky RUBI, 1 kus kufrík s obsahom elektrické búracie kladivo značky Parkside PAH 1300 B2, 1 kus kufrík gola sady Makita, 1 kus kufrík s obsahom príklepová vŕtačka značky Parkside PBH 800 A1, 1 kus elektrická píla značky Makita JR3051T, 1 kus uhlová brúska značky Hitachi G13 STA, 1 kus baterka 18 VMax Lithium, 1 kus elektro-kolobežka značky Ninebot KickScooter, čiernej farby, ktoré si následne odniesol so sebou, čím majiteľovi vecí J. Q. spôsobil škodu krádežou vo výške najmenej 645,- eur a poškodením okna a dverí domu škodu vo výške najmenej 19,99 eura,

bod 6/

v presne nezistenom čase od 15. februára 2025 do približne 12:30 hod 25. februára 2025, doposiaľ nezisteným spôsobom prekonal súvislé oplotenie obývaného rodinného domu v meste B. na ulici N. R. XXX/X, majiteľom ktorého je I. S., ktorý obýva spoločne s partnerom J. R. a ich spoločnou maloletou dcérou, následne cez neuzamknutú garážovú bránu, ktorú si otvoril, vstúpil do objektu samostatne stojacej garáže na pozemku tohto rodinného domu, odkiaľ odcudzil 1 kus pokosovej elektrickej píly Metabo, 1 kus benzínového vyžínaču značky Husquarna, 1 kus elektrickej kolobežky s nápisom BIRD, 1 kus nabíjačky na autobaterie značky Parkside, 1 kus benzínovej motorovej píly Stihl 020AVP, následne garáž a pozemok rodinného domu na nezistenom mieste opustil, čím porušil domovú slobodu I. S. a J. R., a zároveň podľa odborného vyjadrenia spôsobil krádežou náradia škodu na jeho majetku vo výške päťsto eur,

Za to mu okresný súd obžalovanému uložil („citácia“) :

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 122 ods. 10 Trestného zákona a § 46 Trestného zákona na úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona ukladá obžalovanému aj trest prepadnutia vecí - páčidlo modrej farby, označené ako vecná stopa č. 1.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona ukladá obžalovanému ochranný dohľad na 3 (tri) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej G. B., nar. X. XXXXXXXX XXXX, bytom F. C. X, D., škodu vo výške 180,- eur (slovom stoosemdesiat eur), poškodenej a súčasne splnomocnenkyňi poškodených vlastníkov bytov na adrese F. XXX K. L., nar. X. XXXXXXXX XXXX, bytom F. XXX, škodu vo výške 500,- eur (slovom päťsto eur), poškodenej a súčasne splnomocnenkyňi poškodených vlastníkov bytov na adrese F. XXX T. I. J., nar. X. XXXXXXXX XXXX, bytom F. XXX, škodu vo výške 500,- eur (päťsto eur), poškodenej T. J. C., nar. XX. XXXXXXXX XXXX, bytom F. XXX, škodu vo výške 200,- eur (dvesto eur), poškodenej obci C., B. B. C. XX, T.: XXXXXXXX, škodu vo výške 100,- eur (slovom sto eur), poškodenému E. U., nar. X. XXXXXXXX XXXX, bytom O. M. XXXX/X, D., škodu vo výške 212,- eur (slovom dvestodvanásť eur) a poškodeným J. Q., nar. XX. XXXXXXXX XXXX, bytom P. XX, D. a J. N. V., nar. X. XXXXXXXX XXXX, bytom P. XXXX/XX, D., spoločne a nerozdielne škodu vo výške 20,- eur (slovom dvadsať eur).

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku odkazuje poškodených a splnomocnenkyne poškodených so zvyškom uplatnených nárokov na náhradu škody na civilný proces.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkazuje poškodených O. P., nar. XX. XXXXXXXX XXXX, bytom T. X, B., a obchodnú spoločnosť SADRO BORI s.r.o., so sídlom Zelenečská 5955/107, Trnava, IČO: 54 102 766 s uplatneným nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote ihneď po jeho vyhlásení zahlásil odvolanie obžalovaný (č.l.1059 spis), ktoré odôvodnil písomným podaním zo dňa 27.11.2025 (č.l. 1073-1074 spisu) prostredníctvom obhajcu JUDr. Michala Kruteka, ktoré obžalovaný doplnil samostatne podaným písomným odôvodnením zo dňa 14.12.2025 (č.l.1181-1182 spisu) a písomným odôvodnením odvolania prostredníctvom obhajcu JUDr. Júliusa Šefčíka zo dňa 19.01.2026 (č.l.1194 spisu) a zo dňa 27.03.2026 (č.l.1245-1246 spisu). Prokurátor sa práva na podanie odvolanie vzdal (č.l.1059 spisu).

Odvolanie obžalovaného bolo odôvodnené obhajcom JUDr. Krutekom (ktorý bol uznesením okresného súdu zo dňa 27.11.2025 č.l.1062 oslobodený od povinnosti obhajovania obžalovaného), v ktorom poukázal (skráteno), že :

1. Zdravotný a psychický stav obžalovaného nebol dostatočne zohľadnený, keď okresný súd nedostatočne vyhodnotil závery znaleckého posudku PhDr. Martiny Piačkovej, podľa ktorého:

- intelekt obžalovaného je v pásme ľahkej mentálnej retardácie,
- má ťažké kognitívne poškodenie mozgu,
- výrazne oslabenú pamäť, úsudok, pozornosť a schopnosť praktického uvažovania,
- organické poškodenie mozgu po ťažkom úraze hlavy,
- obmedzenú schopnosť rozlišovať realitu a fantáziu.

2. Okresný súd nevyužil možnosť mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona a možnosť uloženia podmieneného trestu, keď

- zákonná sadzba bola pre obžalovaného neprímerane prísna,
- ochranu spoločnosti by zabezpečil aj kratší trest,
- obžalovaný urobil vyhlásenie o vine,
- prejavil ochotu škodu uhradiť.

V závere navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Trnava sp.zn.2T/42/025 zo dňa 25.11.2025 zrušil v plnom rozsahu a vec vrátil Okresnému súdu Trnava na nové rozhodnutie aj so zohľadnením na zdravotný stav obžalovaného.

Obžalovaný v písomnom odôvodnení svojho odvolania (č.l.1181-1182 spisu) uviedol (zostručnene), že v procesnom postavení obžalovaného urobil vyhlásenie, čím skrátil celé trestné konanie. Súd sa však pri výmere trestu zaoberal výlučne čiastočnými dôkazmi zabezpečenými OČTK v prípravnom konaní, ktoré sú prevažne v jeho neprospech a ani okrajovo sa nezaoberal dôkazmi svedčiacich v jeho prospech, čím bolo porušené právo na spravodlivý súdny proces, nebola dodržaná rovnosť strán a bolo porušené právo na obhajobu, nakoľko obhajca JUDr. Krutek sa nedostatočne venoval jeho obhajobe. Poukázal na znalecký posudok PhDr. Piačkovej, na ktorý okresný súd pri ukladaní trestu nedostatočne prihliadol. Rovnako okresný súd neprihliadol na list, ktorý poslal pred pojednávaním okresnému súdu, v ktorom sa ospravedlnil poškodeným a prejavil účinnú ľútosť a snahu nahradiť poškodeným vzniknutú škodu. Okresný súd mal aj tieto skutočnosti vyhodnotiť ako poľahčujúcu okolnosť a premietnuť ju do trestu. Uložený trest považuje za neprímerane vysoký. Okresný súd trest nemal opierať výšku trestu o jeho trestnú minulosť. Žiadal, aby druhostupňový súd zrušil rozsudok Okresného súdu Trnava, zmenil právnu kvalifikáciu pre neho priaznivejšiu za využitia § 39 ods.2 písm. a), písm. c), § 38 ods.2 Trestného zákona v spojitosti s § 36 písm. a), b), c), e),h),j), k),l),n) Trestného zákona.

Obžalovaný podané odvolanie odôvodnil aj prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Júliusa Šefčíka podaním zo dňa 19.01.2026, doručeným okresnému súdu dňa 23.01.2026 (č.l.1194 spisu) a zo dňa 27.03.2026, doručeným krajskému súdu dňa 27.03.2026 (č.l.1245-1246 spisu), v ktorých (skráteno) sa ospravedlnil za svoje konanie, ktoré je niekedy nekontrolovateľné. Necíti sa byť zdravý a závery znaleckého posudku MUDr. Karbulu nie sú podľa neho správne. Priznal sa iba raz, niektoré skutky nespravil, preto sa mu to nedá klásť za vinu. Taktiež právne posúdenie nepovažuje za správne. Ďalej poukázal na svoju minulosť, keď pracoval v Anglicku, neboli tam žiadne problémy, chodil riadne do práce a vyhostený bol iba pre drobný priestupok. Problémy mal iba na Slovensku, nemal prácu, ubytovanie a celý systém mu nedával šancu na uchytenie sa. Nesúhlasí s uloženým ochranným dohľadom, ktorý je v trvaní 3 rokov, pretože chce ísť naspäť do Anglicka, do prostredia ktoré mu nerobilo problémy, ale ktoré mu podalo pomocnú ruku, keď sa nemal ako uchytiť. Uloženie ochranného dohľadu po výkone trestu považuje za ďalší trest, nakoľko sa nemôže nikam pohnúť, aby neporušil nariadenie súdu, preto navrhuje, aby krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Konanie na odvolacom súde:

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd, v ktorého obvode má sídlo okresný súd, ktorý rozhodoval v prvom stupni; o odvolaní proti rozsudku

súdu podľa § 16 ods. 2 rozhoduje Krajský súd v Trenčíne. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 Trestného poriadku

(1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

(2) Ako oneskorené nemôže byť zamietnuté odvolanie, ktoré oprávnená osoba podala oneskorene len preto, že sa riadila nesprávnym poučením súdu.

(3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 Trestného poriadku:

(1) Ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

(2) Ak bolo podané odvolanie v prospech obžalovaného proti výroku, ktorým bol uznaný za vinného, a odvolací súd tento výrok nezrušuje, preskúma v celom rozsahu aj zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste a ďalších výrokov, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

(3) Ak bola odvolaním napadnutá časť rozsudku týkajúca sa len niektorej z viacerých osôb, o ktorých bolo rozhodnuté tým istým rozsudkom, preskúma odvolací súd podľa odseku 1 len tú časť rozsudku a predchádzajúceho konania, ktorá sa týka tejto osoby.

Krajský súd ako odvolací súd skôr než začal plniť svoju prieskumnú povinnosť podľa § 317 Trestného poriadku bol povinný skúmať, či odvolanie bolo podané včas (§ 309 Trestného poriadku), či ho podala oprávnená osoba (§ 307, § 308 Trestného poriadku) a či nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo späťvzatiu podaného odvolania (§ 312, § 313 Trestného poriadku), alebo či nebolo podané proti výroku proti ktorému nie je prípustné (§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, § 334 ods. 4 Trestného poriadku).

Odvolací súd podané odvolanie preskúmal a dospel k záveru, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba v zákonnej lehote, a to proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Odvolací súd za účelom prejednanja odvolania obžalovaného vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 31.03.2026 prostredníctvom videokonferenčného zariadenia (§61b ods.1 Tr. poriadku) za prítomnosti prokurátorky Krajskej prokuratúry v Trnave, obhajcu obžalovaného a obžalovaného. Lehota bola podľa § 292 ods. 4 Trestného poriadku zachovaná a u obžalovaného a obhajcu aj podľa § 61b ods.1 Trestného poriadku. Odvolací súd oboznámil prítomných s napadnutým rozsudkom, odvolaním obžalovaného, zápisnicou z hlavného pojednávania, podanými písomnými odôvodneniami odvolania obžalovaného a podstatným obsahom spisového materiálu, následne podľa § 326 ods.5 s poukazom na § 269 Trestného poriadku doplnil dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a to hodnotením obžalovaného z ÚVV Leopoldov (č.l.1219-1220 spisu), registrom trestov (č.l.1224-134), CESDAP (č.l.1235-1238 spisu), CDB (č.l.1239-1244) a ZVSJ č.l. 1223 spisu).

Z hodnotenia Ústavu na výkon väzby Leopoldov vyplýva, že správanie a vystupovanie obžalovaného nie je na požadovanej úrovni, nakoľko bol dňa 15.12.2025 disciplinárne potrestaný za porušenie povinnosti zachovávať zásady slušného správania a vystupovania voči osobám, s ktorými prichádza do styku. Celkovo má evidované dva tresty. Disciplinárne odmenený nebol. Sociálny kontakt udržiava s bratom a s inými ako blízkymi osobami.

V registri trestov (č.l.1224-1234 spisu) má 25 záznamov prevažne pre majetkovú, drogovú trestnú činnosť, ohrozenie pod vplyvom návykovej látky. Ide o odsúdenia tak slovenských súdov cudzích štátov (Anglicko /10 záznamov, Rakúsko /1 záznam).

Z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov MS SR (č.l.1235-1238) vyplýva, že má 6 záznamov pre priestupky rôzneho charakteru / majetok, cestná doprava a iné).

Prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trnave navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného uviedol, že z kontaktu s klientom nie je presvedčený o jeho duševnom stave. Dá sa to zistiť aj z toho koľko času strávil s obžalovaným MUDr. Karbula s Dr. Piačkovou. Uložený trest a ochranný dohľad vzhľadom na to, že bol vonku a nemal žiadny problém je prísny. Navrhuje zníženie trestu vzhľadom na jeho psychický stav alebo vrátenie vecí na súd I.stupňa.

Obžalovaný A. B. sa ospravedlnil za svoje správanie na hlavnom pojednávaní. Nezvládol nadmernú výšku trestu. Chce požiadať, aby súd pojednával nezaujato, napriek tomu čo sa všetko stalo. Navrhuje zníženie trestu, zrušenie ochranného dohľadu a mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 TZ, nakoľko sa priznal a skrátil konanie a odbremenil súd od dokazovania. Bol by rád, keby sa ochranný dohľad znížil. Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 Trestného poriadku a vykonaní verejného zasadnutia odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, odvolací súd, zhodne ako súd prvého stupňa zistil, že:

- prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal dňa 10. septembra 2025 obžalobu na obžalovaného A. B. v predmetnej trestnej veci.

- obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 4. novembra 2025 urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, pričom okresný prokurátor navrhol vyhlásenie obžalovaného prijať. Následne okresný súd postupom podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného a rozhodol, že vykoná dokazovania výlučne vo vzťahu k výroku o treste a náhrade škody.

- okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dôkazy: postupom podľa § 256 ods. 2 Trestného poriadku prečítal uplatnenie nárokov poškodených na náhradu škody a to : poškodená G. B. si 27. júna 2025 uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 276,49 eura, poškodená T. I. J. 28. augusta 2025 nárok na náhradu škody vo výške 1 500,- eur (minimálne), poškodená T. J. C. 28. augusta 2025 nárok na náhradu škody vo výške 200,- eur, poškodená T. I. F. 24. júna 2025 nárok na náhradu škody vo výške 100,- eur, poškodený E. U. 24. júna 2025 nárok na náhradu škody vo výške 5 100,- eur, poškodená J. N. V. 25. júna 2025 nárok na náhradu škody vo výške 2 200,- eur, poškodený J. Q. 27. júna 2025 nárok na náhradu škody vo výške 2 200,- eur, poškodený O. P. 27. júna 2025 nárok na náhradu škody vo výške 3 755,- eur, poškodený F. N. 27. júna 2025 nárok na náhradu škody vo výške 322,80 eura. Poškodení H. C. (splnomocnenec obchodnej spoločnosti SADRO BORI s.r.o.), F. H., J. M., J. R. a I. S. sa nepripojili k trestnému stíhaniu a nežiadali o náhradu škody; poškodená obchodná spoločnosť SADRO BORI s.r.o. sa vzdala nároku na náhradu škody po vrátení odcudzeného náradia v prípravnom konaní. Ďalej vykonal dokazovanie oboznámením vecného dôkazu - páčidla modrej farby označeného ako vecná stopa č. 1, prečítaním podstatnej časti listinných dôkazov - odpisu registra trestov, odpovede na lustráciu v rezorte Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, odpovede na lustráciu v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov, zápisníc o vrátení zaistenej vec (č.I.1056)i, prečítaním odborných vyjadrení obchodnej spoločnosti BESTRENT s.r.o. zo 6. marca 2025 s fotodokumentáciou, podnikateľského subjektu H. H. K. zo 6. marca 2025, obchodnej spoločnosti JD Stav, s.r.o. s fotodokumentáciou, obchodnej spoločnosti MTM OKNÁ s.r.o. s fotodokumentáciou, obchodnej spoločnosti TERNO real estate s.r.o. z 10. marca 2025, obchodnej spoločnosti OBI Slovakia s.r.o. z 10. marca 2025, podnikateľského subjektu I. W. F., prečítaním znaleckých posudkov PhDr. Martiny Piačkovej číslo 14/2025 zo 14. júla 2025 a MUDr. Ivana Karbulu č. 58/2025 z 2. júla 2025 (č.I.1056).

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vo vzťahu k výroku o treste vykonal všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú.

Pokiaľ ide o odôvodnenie rozsudku, tento zodpovedá zákonným požiadavkám vyplývajúcim z ustanovenia § 168 Trestného poriadku. Odvolací súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé, toto vychádza zo skutkového stavu, ako bol tento zistený na hlavnom pojednávaní, krajský súd proti nemu nemá podstatné výhrady, a preto si odôvodnenie napadnutého rozsudku v značnej miere osvojuje a v podrobnostiach na neho poukazuje.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštannom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa odvolací súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakovoval vo svojom

rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018).

V prvom rade odvolací súd konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní (č.l.1024 spisu) po zákonom poučení podľa § 257 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe a následne na všetky položené otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Trestného poriadku odpovedal „áno“, pričom prokurátor nemal k vyhláseniu obžalovaného výhrady a navrhol toto vyhlásenie prijať. Okresný súd postupoval správne, keď prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe a následne na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie ohľadne trestu a náhrade škody.

V konaní tak bolo nepochybne preukázané (tiež s poukazom na vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku), že obžalovaný sa dopustil spáchania v bode 1/, 2/, 3/, 4/, 5/ a 6/ pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, sčasti dokonaný a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona (bod 3/), v bode 3/, 4/ a 5/ z pokračovacieho prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona, v bode 2/ a 3/ z pokračovacieho prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Trestného zákona, sčasti dokonaný a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona (bod 3/), a v bode 6/ z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Odvolací súd vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní a prijatí vyhlásenia súdom prvého stupňa sa meritórne zaoberal len preskúmaním napadnutého výroku o treste.

Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že inštitút uznania viny svojou povahou vylučuje preskúmanie skutkového stavu konštatovaného výrokom obžaloby a obžalobou určenej právnej kvalifikácie po prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, preto odvolací súd nemohol preskúmať tento výrok (o vine a právnej kvalifikácii) z hľadiska jeho zákonnosti a odôvodnenosti. Proti výroku o vine v tomto prípade teda odvolanie ako opravný prostriedok nie je prípustné, tento výrok je právoplatný (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2To/5/2011 zo 7. februára 2012), preto sa odvolací súd odvolacími námietkami obžalovaného smerujúcimi proti výroku o vine zaoberať nebude.

K výroku o treste

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje súd v zmysle: všeobecných zásad podľa § 33a Trestného zákona podľa ktorých páchatelovi nemožno uložiť kruté a neprimerané sankcie. Sankcie sa ukladajú s prihliadnutím na povahu a závažnosť trestného činu alebo činu inak trestného a na osobu páchatela a jeho pomery. Pri ukladaní sankcií sa dbá aj na to, aby uložené sankcie viedli k odňatiu výnosov z trestnej činnosti a zásad a kritérií rozhodných pre ukládanie trestov uvedených v ustanovení § 34 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítlačujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatela o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatela alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatelov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému

postupu súdu pri rozhodovaní o treste (obdobne pozri rozsudok Najvyššieho súdu SR z 13. mája 2014, sp. zn. 4 To 7/2013).

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest je protiprávne a nežiaduce. Varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcía medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a celou spoločnosťou. V treste je teda obsiahnuté spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, a to tak právne ako aj etické (obdobne pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Tost/19/2015 zo dňa 23.6.2015).

Po komplexnom preskúmaní obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd nepochybil pri postupe v konaní, ktorým dokazoval skutočnosti potrebné na ukladanie sankcie. V tomto smere vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočne rozsiahle dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie zákonného a spravodlivého trestu.

Okresný súd správne zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa a oľutoval spáchanie trestného činu) a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 36 písm. m) Tr. zákona (bol už za trestný čin odsúdený). Nakoľko okresný súd odsudzoval obžalovaného za viac úmyselných trestných činov, z ktorých jeden bol zločinom, spáchaných viacerými skutkami, správne ukladal úhrnný trest podľa § 41 ods.2 Trestného zákona za zvýšenia hornej hranice trestnej sadzby odňatia slobody z nich najprisnejšieho trestného o jednu tretinu. V danom prípade najprisnejšia trestná sadzba bola pri zločine krádeže podľa § 212 ods.3 Trestného zákona a to 2 až 8 rokov, ktorá po úprave (zvýšení hornej hranice o jednu tretinu) bola 2 až 10 rokov. Uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov je trestom zákonným, prihliada na povahu a závažnosť trestného činu a na osobu obžalovaného a jeho pomery. Rovnako odzrkadľuje vyhlásenie obžalovaného a tým aj priznanie a oľutovanie spáchanej trestnej činnosti. Rovnako správne zaradil obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia (§ 48 ods.2 písm. b) Tr. zákona), pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin (trest uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 13.10.2020 sp.zn.6T/73/19, v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava zo dňa 02.09.2021, sp. zn. 5To/15/2021, pre prečin krádeže podľa § 212 ods.1 písm. a),g) Tr. zákona, v trvaní 8 mesiacov vykonal dňa 05.02.2023).

Odvolací súd nemá výhrady ani k uloženiu ochranného dohľadu v trvaní troch rokov (§ 76 ods.1 a § 78 ods.1 Tr. zákona), pretože bol uložený obžalovanému ako páchatel'ovi úmyselného trestného činu, ktorý bol už v minulosti najmenej dvakrát odsúdený za takýto trestný čin a ktorému znovu ukladá nepodmienečný trest odňatia slobody, navyše sa svojim protiprávnym konaním dopustil zločinu a vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší spôsob života, na prostredie, v ktorom žije, a na povahu spáchanej trestnej činnosti, sa nedá očakávať, že po výkone trestu povedie riadny život.

Správne postupoval okresný súd i pri uložení trestu prepadnutia veci – páčidla modrej farby, označené ako vecná stopa č.1 (§60 ods.1 Tr. zákona), nakoľko bolo použité na spáchanie trestného činu.

Nakoľko výrok o náhrade škody nebol napadnutý odvolaním, týmto sa odvolací súd bližšie nezaoberal. Neuniklo však pozornosti odvolacieho súdu, že okresný súd presne neidentifikoval poškodených (menom, dátumom narodenia, bydlisko) a splnomocnenkyne poškodených (ktorých poškodených) odkazuje podľa § 288 ods.2 Trestného poriadku so zvyškom uplatnených nárokov na náhradu škody na civilný proces.

K odvolacím námietkam.

1. Námietka, že súd dostatočne nezohľadnil zdravotný stav obžalovaného

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku (č.l.9 -12 rozsudku) vyplýva, že súd sa zdravotným a psychickým stavom obžalovaného riadne zaoberal, a to na podklade dvoch znaleckých posudkov – psychologického aj psychiatrického. Súd reprodukoval závery znalkyne z odboru psychológie PhDr. Martiny Piačkovej o zníženej intelektovej úrovni, kognitívnych deficitoch, organickom poškodení mozgu a celkovo narušenom psychickom fungovaní obžalovaného. Zároveň však prihliadol aj na závery znalca psychiatra MUDr. Ivana Karbulu, podľa ktorého u obžalovaného nebola zistená taká duševná porucha, ktorá by

mala vplyv na jeho rozpoznávacie alebo ovládacie schopnosti v zmysle ich významného zníženia alebo vymiznutia.

Pre odvolacie konanie je rozhodujúce, že okresný súd neignoroval zdravotný stav obžalovaného, ale ho hodnotil v kontexte všetkých vykonaných dôkazov. Osobitne vychádzal zo záveru psychiatra, že skutky neboli motivované chorobne, ale išlo o zisťné konanie, pravdepodobne za účelom získania prostriedkov na drogy a alkohol. Súd preto správne uzavrel, že zdravotný stav obžalovaného neodôvodňuje miernejší trest len z titulu jeho diagnóz.

Zároveň okresný súd presvedčivo poukázal na to, že obžalovaný sa dopúšťa majetkovej a inej úmyselnej trestnej činnosti dlhodobo, opakovane a s krátkymi prestávkami už od roku 1995, teda nejde o ojedinelé vybočenie po úraze hlavy, ale o dlhodobý spôsob života. Aj z tohto dôvodu nie je prijateľná obhajoba, že práve aktuálny zdravotný stav bol rozhodujúcou príčinou prejednávanej trestnej činnosti.

2. K námietke, že boli splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods.1 Trestného zákona.

Podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom. Okolnosťami prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatel'a. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno odôvodniť aj okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov, a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu.

Okolnosťami prípadu však môžu byť aj také okolnosti, ktoré nie sú nevyhnutnou súčasťou príslušnej skutkovej podstaty, pokiaľ sa v danej kvalite a kvantite pravidelne nevyskytujú. Taktiež je pri tomto ustanovení potrebné prihliadať na pomery páchatel'a. Ich význam pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody sa zhodnotí podobne ako význam okolností prípadu. Za pomery páchatel'a odôvodňujúce postup podľa tohto ustanovenia možno považovať viac významných poľahčujúcich okolností pri nedostatku priťažujúcich okolností, vážnu chorobu páchatel'a, závislosť mnoho-početnej rodiny páchatel'a od jeho zárobku, stav zníženej príčetnosti páchatel'a, ak nie je možný iný zákonný postup, starostlivosť páchatel'a o väčší počet osôb na neho odkázaných a pod. Okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a môžu odôvodniť aplikáciu § 39 Trestného zákona len za predpokladu, že použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania.

Mimoriadnymi pomermi páchatel'a podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona sú okolnosti, ktoré nemajú priamy vzťah k spáchaniu trestného činu a ktoré nie sú hodnotené v rámci stupňa spoločenskej nebezpečnosti činu. Takými okolnosťami nie je skutočnosť, že sa páchatel' k činu priznal, oľutoval ho a pomáhal ho objasniť. Mimoriadnymi pomermi z tohto hľadiska môže byť napríklad situácia páchatel'a, ktorý sa skutočne stará o väčší počet osôb odkázaných na neho svojou výživou, alebo ktoré sú dokonca v jeho osobitnej starostlivosti, kedy neprítomnosť páchatel'a (ktorý tieto povinnosti riadne plnil) v rodine po dlhšiu dobu by mohla ohroziť riadnu výživu a výchovu týchto osôb (R 19/1967, uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23. októbra 2019, sp. zn. 3 To 2/2019).

Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa správne vychádzal z toho, že mimoriadne zníženie trestu je iba možnosťou, nie povinnosťou súdu. Z rozsudku vyplýva, že súd existenciu tejto možnosti zvažoval, avšak vzhľadom na:

- mimoriadne bohatú trestnú minulosť obžalovaného, jeho 25 odsúdení,
- opakované páchanie najmä majetkovej úmyselnej trestnej činnosti,
- zlyhanie predchádzajúcich podmienených aj nepodmienených trestov,
- špeciálnu recidívu vo vzťahu ku krádežiam,

nenášiel priestor na aplikáciu § 39 ods.1 Trestného zákona.

Tento záver je podľa odvolacieho súdu vecne správny. Mimoriadne zníženie trestu neprichádza do úvahy tam, kde z osoby páchatel'a a jeho predchádzajúceho života vyplýva, že doterajšie tresty na neho nemali nápravný účinok a ochrana spoločnosti vyžaduje prísnejší zásah. V prejednávanej veci vzhľadom na okolnosti prípadu a ani pomery obžalovaného nie sú splnené podmienky na aplikáciu § 39 Trestného zákona, keďže použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby nie je pre obžalovaného neprimerane prísne a účel trestu nemožno dosiahnuť trestom kratšieho trvania.

Súd prvého stupňa sa na strane 13 napadnutého rozsudku podrobným a presvedčivým spôsobom vysporiadal s otázkou neuloženia trest podľa § 39 ods.5 Tr. zákona, pričom s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje, a preto nepovažuje za potrebné ich opätovne reprodukovať.

3. K námietke, že mal byť uložený podmienený trest

Túto námietku považuje odvolací súd za zjavne nedôvodnú, pretože podmienený trest predpokladá reálny predpoklad, že aj bez výkonu trestu odňatia slobody povedie páchateľ riadny život. Z vykonaného dokazovania však vyplýva presný opak. Obžalovanému boli v minulosti opakovane ukladané rôzne druhy trestov vrátane:

- podmieneného trestu (skúšobná doba mu uplynula 13.01.2025, teda mesiac po jej uplynutí sa dopustil prejednávanej trestnej činnosti)
- peňažného trestu,
- nepodmieneného trest odňatia slobody (z ktorého bol aj v minulosti podmienenčne prepustený, v skúšobnej dobe sa neosvedčil)
- a rovnako mu bolo uložené aj ochranné protitoxikomanické liečenie, pričom tieto sankcie nevedli k náprave. Súd správne zdôraznil, že obžalovanému boli opakovane poskytované šance preukázať schopnosť viesť riadny život, no ani jednu nevyužil. Tieto skutočnosti priamo vyvracajú tvrdenie, že podmienený trest by bol postačujúci.

4. Odvolacia námietka, že priznanie viny a ľútosť neboli dostatočne zohľadnené

Ani táto odvolacia námietka z pohľadu odvolacieho súdu neobstojí, pretože súd prvého stupňa výslovne uviedol, že identifikoval poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že obžalovaný sa priznal a trestné činy úprimne oľutoval. Zároveň zreteľne vysvetlil, že účinok vyhlásenia o vine sa prejavil pri určení výmery trestu. Súd dokonca uviedol, že ak by obžalovaný vyhlásenie o vine neurobil a bolo by potrebné vykonať plné dokazovanie, vzhľadom na jeho trestnú minulosť by bolo možné uvažovať o treste v blízkosti zvýšenej hornej hranice sadzby. Z toho vyplýva, že priznanie a ľútosť neboli prehliadnuté, ale boli zohľadnené v prospech obžalovaného. Skutočnosť, že napriek tomu nebol uložený miernejší alebo podmienený trest, je dôsledkom silne nepriaznivých pomerov na strane obžalovaného, najmä jeho recidívy.

Na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k) Trestného zákona, ktorej sa obžalovaný vzhľadom na svoje písomné ospravedlnenie poškodeným a deklarovanie, že škodu poškodeným uhradí správne okresný súd neprihliadol, pretože túto okolnosť možno priznať len vtedy, ak by sa obžalovaný pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu alebo dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu, čo však neurobil.

5. K primeranosti uloženého trestu

V rámci hodnotenia osoby obžalovaného nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy. Súd si úsudok o možnosti nápravy obžalovaného vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin), spôsobu jeho spáchania, následkov, ktoré skutkom mohol vyvolať alebo vyvolal, a pri náležitom zhodnotení osoby obžalovaného. Možnosť nápravy obžalovaného konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa obžalovaného na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy obžalovaného má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (judikát Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy obžalovaného musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchateľov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Pokiaľ má obžalovaný za to, že uložený trest odňatia slobody je neprimerane prísny, tak odvolací súd má opačný názor a to najmä s poukazom na doterajší spôsob života obžalovaného (25 záznamov v registri trestov, 6 záznamov v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov, dlhoročná závislosť na opiátoch a alkohole, nezamestnanosť) a povahu spáchaného trestného činu (zločin spáchaný na viacerých osobách, poškodenie cudzieho majetku, porušenie domovej slobody zaručenej Ústavou Slovenskej republiky).

Po úprave trestnej sadzby sa súd pohyboval v rozpätí od 2 do 10 rokov. Uložený úhrnný trest vo výmere 5 rokov je možné považovať za trest uložený v dolnej polovici trestnej sadzby, teda nejde o výnimočne prísny trest ako uvádza obžalovaný. Uložený trest je odrazom jeho doterajšieho spôsobu života, najmä s poukazom na jeho recidívu a špeciálnu recidívu vo vzťahu k majetkovej trestnej činnosti, ako aj povahy a závažnosti trestného činu (spáchaný zločin), preto ide o trest primeraný, potrebný a zodpovedajúci účelu trestu, najmä ochrane spoločnosti a individuálnej prevencii.

6. K výroku o ochrannom dohľade

Podľa § 76 ods.1) Trestného zákona, ochranný dohľad môže súd uložiť páchateľovi úmyselného trestného činu, ktorý bol už v minulosti najmenej dvakrát odsúdený za takýto trestný čin a ktorému znovu ukladá nepodmienený trest odňatia slobody, alebo páchateľovi zločinu, ak vzhľadom na osobu

páchateľa, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší spôsob života, na prostredie, v ktorom žije, a na povahu spáchanej trestnej činnosti, sa nedá očakávať, že po výkone trestu povedie riadny život.

Okresný súd tento výrok oprel o dlhodobú a opakovanú úmyselnú, prevažne majetkovú trestnú činnosť obžalovaného a o uloženie nepodmienečného trestu v tejto veci. Vzhľadom na recidívu a zlyhávanie predchádzajúcich trestov je záver o potrebe následnej kontroly správania po výkone trestu (tzv. nútenej postpenitenciárnej starostlivosti, ktorá je nevyhnutná na dovŕšenie nápravy) plne odôvodnený. Uloženie ochranného dohľadu v trvaní troch rokov je preto vecne primerané a zákonné.

Argumentáciu obžalovaného, že sa chce vrátiť do Anglicka, kde mu bola v minulosti poskytnutá pomoc v čase, keď sa nevedel uplatniť, nemožno považovať za relevantný dôvod na zrušenie uloženého ochranného dohľadu prípadne skrátenie dĺžky uloženia ochranného dohľadu. Zo strany obžalovaného ide skôr o deklaratórne vyjadrenie subjektívneho zámeru, ktoré nie je podložené reálnymi skutočnosťami nasvedčujúcimi stabilizácii jeho spôsobu života. Naopak zo spisového materiálu vyplýva, že pobyt obžalovaného v Anglicku bol spojený s opakovaným porušovaním právnych predpisov, keď má evidovaných viacero záznamov pre jazdu pod vplyvom alkoholu alebo drog, jazdu bez vodičského oprávnenia, ako aj pre drogovú trestnú činnosť. Tieto skutočnosti svedčia o tom, že ani v prostredí, ktoré obžalovaný prezentuje ako podporné, nedošlo k jeho náprave, ale naopak k pokračovaniu protiprávneho konania. Uvedené skutočnosti jednoznačne preukazujú zvýšené riziko recidívy a potrebu systematického dohľadu nad jeho správaním po výkone trestu odňatia slobody.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu prvostupňového rozhodnutia, odvolanie obžalovaného A. B., ako nedôvodné v zmysle vyššie citovaného § 319 Trestného poriadku zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.